

NÄIN LÄHETÄT TEKSTIT JA KUVAT

YLÄKERTA- ARTIKKELIT

Kaleva, Yläkerta
PL 170,
90401 Oulu tai
artikkelit@kaleva.fi
Puhelin 044-7995 834

Tekstin pituus on 4 700 merkkiä otsikoineen, välilyönneineen ja kirjoittajaesittelyineen. Tekstin voit lähettää joko sähköpostina tai liitetiedostona.

MIELIPIDE- KIRJOITUKSET

Kaleva, Lukijalta,
PL 170, 90401 Oulu
tai mielipide@kaleva.fi
Puhelin 044-7995 755

Tekstin pituus enintään 3 000 merkkiä välilyönneineen. Kirjeissä on oltava kirjoittajan nimi, osoite ja puhelinnumero. Kaleva hyväksyy nimimerkit vain poikkeustapauksissa. Toimituksella on oikeus tarvittaessa käsitellä kirjoituksia.

Mielipiteitä julkaistaan myös verkossa kaleva.fi/mielipiteet Kaleva.fi:ssä voidaan julkaista myös tekstejä, joita ei julkaista Kalevassa.

Lähetä kuvat ja teksti- viestit numeroon 13222.

KUVAT

Kännykällä: Kirjoita tekstikenttään LUKIJAKUVA, KUVAAJAN NIMI, TILANNEKSTI ja lähetä kuva numeroon 13222. Viestin hinta normaalin MMS-viestin hinta. Toimii Elisan, Soneran, Saunalahden, TeleFinlandin ja DNA:n liittymillä.

Tietokoneelta: Lähetä kuva-lomake löytyy osoitteesta www.kaleva.fi/lukijakuva

Lähetä vain itse ottamiasi kuvia. Muistathan, että kuvassa olevilta tunnistettavilta henkilöiltä on pyydyttävä lupa julkaisemiseen.

TEKSTIVIESTI

Viestin pitää alkaa kirjaimilla MP, sen jälkeen lyödään yksi tyhjä merkki. Teksti ja nimimerkki on erotettava pisteellä. **MALLI:** MP Minusta verotus on liian kovaa. Matti Meikäläinen. Merkkejä saa olla enintään 200. Toimii Elisan, Soneran, Saunalahden, TeleFinlandin ja DNA:n liittymillä. Viestin hinta on 0,70 euroa. Toimitus valitsee julkaistavat viestit.

!13222

Lähetä meille kuvia, tekstiviestejä ja uutisvinkkejä.

Ratkeako hyväksikäyttökriisi Vatikaanissa?

Vatikaanissa alkaa huomenna paavin johtama kokous, jolta odotetaan harvinaisen paljon. Sitä on kutsuttu jopa hätä- tai kriisikokoukseksi, jonka tulokset vaikuttavat merkittävästi siihen, millainen muisto paavi Franciscuksen paaviudesta jälkipolville jää. Aiheena on katolisten pappien harjoittama seksuaalinen hyväksikäyttö.

Hyväksikäyttö katolisessa kirkossa tuli suuren yleisön tietoon 2002, kun yhdysvaltalainen The Boston Globe -sanomalehti paljasti Bostonissa kymmenien pappien teot. Sen jälkeen on tullut ilmi, että kyse on maailmanlaajuisesta ilmiöstä.

Euroopassa paljastusten vyöry alkoi 2009 Irlannista, ja monet muut Euroopan maat seurasivat perässä. Nopeasti ilmeni myös, että kyse ei ollut vain pappien teoista, vaan useimmissa tapauksissa myös heidän esimiehensä, piispat, olivat syyllistyneet tapausten peittelyyn ja syyllisten suojeluun.

Katolinen kirkko on tehnyt paljon pahoja virheitä hyväksikäytön käsitelyssä. Sen sisällä on vallinnut vuosisatainen salailun kulttuuri, jossa pappien pahoja tekoja ei ole haluttu paljastaa ulkopuolisille tahoille.

Kirkon mainetta on haluttu suojella kaikin keinoin, minkä vuoksi lainvalvojat ja muut viranomaiset on tietoisesti pidetty pimennossa. Tämä ajattelutapa vallitsee edelleen monilla tahoilla. Uhrien hyvinvointi on alettu asettaa etusijalle vasta viimeisten vuosien aikana.

Nyt pidettävän kokouksen on saatava osaltaan aikaan se, että tunnet-

YLÄKERTA

MIKKO KETOLA
mikko.ketola@helsinki.fi

"Vatikaanissa alkaa huomenna paavin johtama kokous, jolta odotetaan harvinaisen paljon."

tujen hyväksikäyttötapausten määrää on etenkin viimeisen vuoden aikana kasvanut rajusti.

Uudet selvitykset Yhdysvalloista ja Saksasta ovat herättäneet laajaa suuttumusta kirkon jäsenten keskuudessa ja syvenevää huolta Vatikaanissa. Uusimmat uutiset koskevat pappien tekemiä nunnien raiskauksia Intiassa ja Afrikassa.

Toinen selitys kokouksen pitämiseen on se, että Franciscus on viimein todellakin ymmärtänyt, kuinka laajasta ja vakavasta kriisistä on kysymys.

Vatikaanin kokoukseen on kutsuttu maailman kaikkien katolisten piispainkokousten presidentit. Piispainkokoukset ovat usein maa-

kohtaisia organisaatioita, varsinkin kun on kyse maasta, jossa katolinen kirkko on enemmistökirko.

Toisaalta ne voivat olla alueellisia; esimerkiksi Pohjoismailla on yhteinen piispainkokous. Sen presidentti on tällä haavaa Kööpenhaminan piispa.

Maailmassa on noin 130 katolista piispainkokousta. Mukaan on kutsuttu myös sääntökuntien edustajia ja asiantuntijoita.

Hyväksikäytön uhrit saavat kokouksessa puheenvuoron, mutta vielä ei tiedetä, onko heidän tarkoitus olla paikalla vai esiintyä videoitse. Piispoja on lisäksi kehoitettu tapamaan uhreja heidän omissa maisaansa ennen Vatikaaniin tuloa.

Nopeasti tepsivää ihmekuuria vain muutaman päivän pituiselta kokoukselta ei voi vaatia. Vatikaani onkin yrittänyt hillitä kovimpia odotuksia ja korostanut, että tavoitteena on ensi sijassa löytää hyväksikäyttötapausten käsittelylle ja uhrien kohtelulle yhteiset säännöt koko maailmanlaajuisista katolista kirkkoa varten.

Se ei ole helppoa, sillä katolisilla piispoilla on eri osissa maailmaa hyvin erilaisia kokemuksia hyväksikäytöstä. Länsimaissa ongelma tunnetaan jo, ja kokemusta on niin tekoihin syyllistyneiden pappien toimintatavoista kuin uhrien kohtaamisesta. Tämä koskee kuitenkin vain noin kolmannelta kirkosta.

Suurella osalla kirkkoa ongelma on kuitenkin vielä enemmän tai vähemmän vieras. Monissa maissa piispat tietävät siitä vain toisen kä-

den tietojen perusteella, eikä sen vakavuus ole siksi vielä kunnolla koskettanut heitä.

Tämä koskee ennen muuta niin sanotun globaalin etelän kirkkoja. Näiden maiden piispat saattavat olla vakuuttuneita, ettei heidän omasta kulttuuristaan löydy sellaisia ongelmia.

He voivat olla närkästyneitä sen vuoksi, että heidän täytyy nyt toimia lännessä vallalla olevien huolien mukaisesti, mikä merkitsee, että heidän omat huolensa saavat vähemmän huomiota osakseen.

Jotkut näistä piispoista epäilevät myös, että yleismaailmallisten käytänteiden käyttöönotto on jälleen yksi muoto länsimaista kolonialismia, jossa eurooppalaisia ja amerikkalaisia lähestymistapoja ongelmiin pidetään ainoina oikeina riippumatta siitä, miten ne toimivat muissa kulttuurisissa konteksteissa.

Hyvä esimerkki näistä eroista on tapausten pakollisessa ilmoittamisessa poliisille, mikä on monissa länsimaissa nykyään itsestään selvä asia.

Joissakin maissa, kuten Kiinassa, Intiassa tai Lähi-idässä, piispat pitävät ilmoittamista poliisille vaarallisena kirkolle, sillä poliisi on näissä maissa usein kirkolle vihamielisten tahojen ohjaksissa.

Paavi on ilmoittanut olevansa kokouksessa koko ajan mukana. Se kertoo hänen omistautumisestaan asialle. Se ei kuitenkaan ole tae kokouksen onnistumiselle. **K**

Mikko Ketola on kirkkohistorian dosentti Helsingin yliopistossa.

Lukijan sääkuva

Talvipäivä Oulun kauppatorilla.

